

Rozwój koordynacji wzrokowo-ruchowej

**TERAPIA PEDAGOGICZNA
W PRZEDSZKOLU Z ELEMENTAMI SI**

Spis treści

1. Orientacja przestrzenna

Orientacja w schemacie własnego ciała

- 5 6 Prawa, lewa? 6

2. Motoryka

Motoryka duża

- 5 6 Wycieczka do lasu 16

Sprawność manualna (grafomotoryka)

- 5 6 Barwy jesieni 21

3. Rozwój mowy

Zaburzenia logopedyczne

- 4 Pokój Stefana 26
- 4 5 6 Koszyk jabłuszek 32
- 4 5 Zabawy językowe 37
- 4 5 6 Żabka Bożenka 47

4. Rozwój emocjonalny i społeczny

Rozwój społeczny

- 5 Jakie uczucia wyrażają nasze miny? 52
- 5 Ja lubię to i ty lubisz to 57

Orientacja w schemacie własnego ciała

5
LAT

Prawa, lewa?

6
LAT

Monika Mickholz

Liczba uczestników	1 osoba
Miejsce	sala terapeutyczna
Pomoce załączone	<ul style="list-style-type: none"> • zał. 1: obrazek przedstawiający postać • zał. 2: obrazki przedstawiające różne sytuacje przestrzenne • zał. 3: karta pracy – Pokoloruj kwadraty • zał. 4: karta pracy – Odszukaj gwiazdy tej samej wielkości • zał. 5: karta pracy – Odszukaj tak samo położone figury • zał. 6: karta pracy – Dorysuj dalszy ciąg. • zał. 7: karta pracy – Ułóż zamek z rozsypanych elementów
Pomoce dodatkowe	<ul style="list-style-type: none"> • do wyboru: huśtawka, hamak, deska równoważna, piłka Bobath, trampolina • tunel • bańki mydlane • owoce, warzywa • papierowa torba
Literatura	piosenka nr 39 cz. II, <i>W co się bawić z dziećmi? Piosenki i zabawy: Ciało i przestrzeń</i> , oprac. Marta Bogdanowicz

Cele:

- * kształtowanie orientacji w schemacie własnego ciała,
- * rozumienie umiejscowienia siebie i rzeczy w przestrzeni,
- * ćwiczenie spostrzegania i rozumienia stosunków przestrzennych, uczenie znaczenia przyimków, np. w, pod, nad, pomiędzy – wspomaganie rozwoju języka receptywnego i ekspresywnego,
- * utrwalanie rozróżniania stron,
- * ćwiczenia koordynacji wzrokowo-ruchowej i mechanizmów równoważnych,
- * ćwiczenia umiejętności słuchowych i językowych (reagowanie na polecenia), pogłębianie umiejętności skupiania uwagi.

I. Przygotowanie

Przed zajęciami przygotuj sprzęt do użytku. Na stole zgromadź obrazek przedstawiający człowieka do wycięcia, nożyczki, wycięte obrazki przedstawiające różne sytuacje przestrzenne, karty pracy. Na talerzu połóż owoce i warzywa.

1. Zabawa na powitanie „Gdy dobry humor masz” – zabawa ilustracyjno-ruchowa. Dziecko ilustruje umiejętności swojego ciała przy piosence nr 39 cz. II, *W co się bawić z dziećmi? Piosenki i zabawy: Ciało i przestrzeń*, oprac. Marta Bogdanowicz:

Orientacja w schemacie własnego ciała

- Gdy dobry humor masz, to zaklaszcz rękami 3×
Gdy dobry humor masz, to zabaw się z nami.
- Gdy dobry humor masz, to zatup nogami 3×
Gdy dobry humor masz, to zabaw się z nami
- Gdy dobry humor masz, to pstrykaj palcami 3×
Gdy dobry humor masz, to zabaw się z nami
- Gdy dobry humor masz, to mrugaj oczami 3×
Gdy dobry humor masz, to zabaw się z nami
- Gdy dobry humor masz, to ruszaj uszami 3×
Gdy dobry humor masz, to zabaw się z nami.

Zabawę można kontynuować, wymyślając kolejne zadania, np. stukaj łokciami, machaj nogami itp., na zakończenie dziecko powtarza w odpowiedniej kolejności wszystkie czynności.

2. Zabawa multisensoryczna „Łap bańki”. Posadź dziecko na podwieszanym sprzęcie (do wyboru: huśtawka, hamak) lub deska równoważna, piłka Bobath, trampolina i puść w jego stronę bańki. Dziecko:

- * łapie bańki tak, jakby chciało klaskać,
- * raz prawą, raz lewą ręką przebija bańki pięścią, potem palcem wskazującym,
- * przechyla się i próbuje zachować równowagę na huśtawce, jednocześnie łapiąc i przebijając bańki.

Zabawa ta wzmacnia integrację obustronną i przekraczanie linii środka (jednoczesne bujanie się i łapanie baniek pomaga dziecku zgrać obie półkule mózgu i obie strony ciała).

Klaskanie, rozciąganie ciała i wyciąganie rąk w różnych kierunkach korzystnie wpływa na rozwój mechanizmów równoważnych, kontrolowanie motoryki dużej i planowanie motoryczne.

Skupianie wzroku na bańkach podczas ruchu liniowego rozwija funkcje wzrokowe i koordynację wzrokowo-ruchową.

Przechylanie się z boku na bok uspokaja i porządkuje układ równowagi. Ma to pozytywny wpływ na rozwój mowy i umiejętności językowych.

3. Zabawa „Sztuczki z tunelem”. Zachęć dziecko do przechodzenia przez tunel. Dziecko próbuje wykonać następujące polecenia:

- * czołganie – trzymasz jeden koniec tunelu, aby był cały czas naprężony. Dziecko kładzie się na brzuchu i aby przejść używa łokci,
- * na czworakach – dziecko przechodzi przez tunel, opierając się na dłoniach i kolanach,
- * do tyłu – dziecko przechodzi przez tunel, opierając się na dłoniach i kolanach do tyłu,
- * pchanie piłki – dziecko przepycha głową piłkę przez całą długość tunelu,
- * kolano czy łokieć? – dotknij różnych części ciała dziecka, które jest w tunelu. Dziecko ma za zadanie określić, w co zostało dotknięte,

Orientacja w schemacie własnego ciała

- * układanka – przy wyjściu z tunelu położyć prostą układankę przedstawiającą postać człowieka (zał. 1). Dziecko przechodzi przez tunel w wymyślony przez siebie sposób i układa układankę, nazywając części ciała.

Utrzymanie ciężaru ciała na rękach dostarcza wrażeń proprioceptywnych, które pomagają wzmocnić napięcie mięśniowe i siłę wyższych partii ciała. Prostowanie szyi i utrzymanie głowy w górze przeciwko sile grawitacji poprawia napięcie mięśniowe, dużą motorykę i stabilność posturalną – funkcje układu przedśionkowego.

Czołganie się (ruchy naprzemienne) rozwija koordynację obustronną i kinestezję.

Popychanie piłki głową zapewnia stawom karku i ramion głęboki nacisk oraz rozwija siłę.

Myślenie o tym, która część ciała została dotknięta, podnosi świadomość ciała.

Wszystkie powyższe ćwiczenia rozwijają planowanie motoryczne.

4. Zabawa związana z utrwalaniem schematu ciała i orientacji w przestrzeni. Pokaż dziecku obrazki przedstawiające różne sytuacje przestrzenne (zał. 2). Dziecko ma dopasować je do sytuacji zademonstrowanej przez prowadzącego, np. sowa siedząca na pudełku – dziecko wybiera obrazki przedstawiające sytuację przestrzenną: na. Mogą być rozłożone tak, aby dziecko musiało np. dojechać do nich na deskorolce (ruchy naprzemienne).

5. Zabawa „Dary jesieni”. Porozmawiaj z dzieckiem na temat darów jesieni. Zaprezentuj je. Dziecko ogląda i bierze w dłonie owoce i warzywa. Można je ułożyć rozmiarami albo posegregować według wielkości. Zwróć uwagę dziecka na ich kształt, twardość itp. Następnie umieść dary jesieni w papierowej torbie. Dziecko wkłada ręce do torby i bez udziału wzroku (na podstawie wagi faktury, kształtu) stara się odgadnąć, jaki to owoc.

Następnie dziecko leżąc na brzuchu na huśtawce, układa owoce zgodnie z poleceniami terapeuty, np. kładzie jabłko po prawej stronie gruszki.

Nazywanie i oglądanie owoców rozwija dyskryminację wzrokową, pamięć słuchową.

Układanie i sortowanie owoców rozwija zdolność kategoryzowania i sekwencjonowania.

Zgadywanie rodzaju owocu bez patrzenia rozwija dyskryminację dotykową i umiejętność wizualizacji.

Układanie owoców zgodnie z poleceniami terapeuty utrwala znaczenie przymków i relacji przestrzennych.

6. Zakończenie zajęć. Na koniec zapytaj dziecko, co mu się podobało, które ćwiczenie było najłatwiejsze, a które najtrudniejsze. Dostrzeżenie mocnych stron dziecka.